Intitulé : Landsverordening personenvervoer

Citeertitel: Landsverordening personenvervoer

Vindplaats : AB 1995 no. GT 23

Wijzigingen: AB 1997 nos. 33, 34; AB 2003 no. 50; AB 2013 no. 42; AB 2014 no. 11 (inwtr. AB 2014 no. 12)

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. Commissie : de Commissie Personenvervoer, bedoeld in artikel 4;

b. motorrijtuigen : rij- of voertuigen op meer dan twee wielen, bestemd om, anders dan langs spoorstaven uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, te worden voortbewogen, alsmede door zodanige rij- of voertuigen voortbewogen aanhangwagens;

c. autobussen : motorrijtuigen, ingericht tot het vervoer van personen, voor het gebruik waarvan een vergoeding verschuldigd is; de bestemming van een motorrijtuig tot autobus blijkt mede uit het vergunningsbewijs, bedoeld in artikel 25;

d. personenauto's : motorrijtuigen, ingericht tot het vervoer van personen, tot een aantal van ten hoogste vijf, de bestuurder daaronder niet begrepen;

e. taxi's : personenauto's, bestemd om personen tegen een vergoeding te vervoeren anders dan in de uitoefening van een autobusdienst; de bestemming van een personenauto tot taxi blijkt mede uit het vergunningsbewijs, bedoeld in artikel 25;

f. toerwagens : motorrijtuigen, bestemd tot het uitvoeren van toerwagenritten; de bestemming van een motorrijtuig tot toerwagen blijkt mede uit het vergunningsbewijs, bedoeld in artikel 25;

g. toerwagenritten : al dan niet volgens een dienstregeling uitgevoerde ritten die niet uitsluitend ten doel hebben het verstrekken van gelegenheid tot vervoer van personen tussen bepaalde plaatsen;

h. ongeregeld vervoer : vervoer van personen tegen vergoeding met motorrijtuigen die ingericht zijn tot het

vervoer van personen, doch niet onder c, e, f of i vallen; de bestemming van een motorrijtuig tot zodanig vervoer blijkt mede uit het vergunningsbewijs bedoeld in artikel 25;

i. verhuurauto's : motorrijtuigen, ingericht tot het vervoer van personen die zonder bestuurder worden verhuurd, met uitzondering van verhuurmotorfietsen; de bestemming van een motorrijtuig tot verhuurauto blijkt mede uit het vergunningsbewijs, bedoeld in artikel 25;

j. verhuurmotorfietsen : rij- of voertuigen op twee, drie of vier wielen, niet voorzien van een gesloten carrosserie, die zonder bestuurder worden verhuurd, en die bestemd zijn om uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, te worden voortbewogen;

k. autobusdienst :
1. met een kleine autobus: vervoer van personen op een aangewezen traject met een autobus, ingericht tot het vervoer van minder dan twaalf personen;
2. met (een) grote autobus(sen): vervoer van personen op een aangewezen traject en volgens een goedgekeurde dienstregeling met een of meer autobussen, ingericht tot het vervoer van twaalf of meer personen;

l. vergunning : een vergunning als bedoeld in artikel 3;

m. vergunninghouder : hij aan wie een vergunning is verleend, of diens gemachtigde;

n. bestuurder : hij die een motorrijtuig feitelijk bestuurt.

Artikel 2

1. Deze landsverordening is uitsluitend van toepassing op motorrijtuigen waarmee personen worden vervoerd over voor het openbaar verkeer openstaande wegen.

2. Met vervoer over voor het openbaar verkeer openstaande wegen wordt voor de toepassing van deze landsverordening gelijk gesteld het aanbieden van motorrijtuigen met of zonder bestuurder of het opnemen van personen in motorrijtuigen tot vervoer over die wegen.

3. Deze landsverordening is niet van toepassing op motorrijtuigen die zijn ingericht en uitsluitend worden gebruikt tot vervoer van zieken.

4. Bij de keuring, bedoeld in artikel 16 van de Landsverordening wegverkeer (AB 1997 no. 18), wordt vastgesteld, of een voertuig is ingericht als autobus of personenauto in de zin van deze landsverordening. Ten bewijze daarvan geeft de met de keuring belaste ambtenaar op een daartoe strekkend verzoek een schriftelijke verklaring af aan de eigenaar van het motorvoertuig.

Hoofdstuk II

De vervoersvergunning

Artikel 3

1. Het is verboden zonder vergunning van de minister van Vervoer en Communicatie tegen vergoeding als beroep, nevenberoep, bedrijf of nevenbedrijf met een motorrijtuig personen te vervoeren of te doen vervoeren.

2. De vergunning, bedoeld in het eerste lid, kan zijn:
a. een vergunning tot het uitoefenen van een autobusdienst met een kleine autobus: kleine-autobusvergunning;
b. een vergunning tot het uitoefenen van een autobusdienst met een grote autobus: grote-autobusvergunning;
c. een vergunning tot het vervoer van personen met een taxi: taxivergunning;
d. een vergunning tot het uitvoeren van toerwagenritten: toerwagenvergunning;
e. een vergunning tot het uitvoeren van ongeregeld vervoer: ongeregeld-vervoervergunning.

3. Het is verboden zonder vergunning van de minister van Vervoer en Communicatie als beroep, nevenberoep, bedrijf of nevenbedrijf verhuurauto's of verhuurmotorfietsen te verhuren.

Artikel 4

1. Er is een Commissie van advies voor de uitvoering van deze landsverordening. Zij draagt de naam Commissie Personenvervoer.

2. De Commissie bestaat uit zeven leden, waaronder de voorzitter. Zij worden door de minister van Vervoer en Communicatie benoemd. Aan de Commissie wordt door de minister van Vervoer en Communicatie een secretaris toegevoegd.

3. Drie leden der Commissie vertegenwoordigen de houders van vergunningen of organisaties van dezen.

4. De minister van Vervoer en Communicatie wint het advies van de Commissie in ten aanzien van de verlening, wijziging, overschrijving, vernieuwing of intrekking van vergunningen, alsmede in andere aangelegenheden, het personenvervoer met motorrijtuigen betreffende, waarin het dit wenselijk acht. De Commissie kan de minister van Vervoer en Communicatie uit eigen beweging voorstellen doen en van advies dienen in zaken, het personenvervoer met motorrijtuigen betreffende.

5. De taak en werkwijze van de Commissie worden verder geregeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Artikel 5

1. De aanvraag om een vergunning geschiedt schriftelijk bij de minister van Vervoer en Communicatie en bevat tenminste de navolgende gegevens:
a. naam en voorna(a)m(en), geboortedatum, geboorteplaats, adres en nationaliteit van de aanvrager;
b. ingeval de aanvrager een rechtspersoon is: de juridische vorm, naam

en zetel van de rechtspersoon, alsmede de namen en voornamen, geboortedata, geboorteplaatsen, adressen en nationaliteiten van de bestuursleden;

c. een opgave van het (de) motorrijtuig(en) waarover de aanvrager beschikt of denkt te kunnen beschikken, onder vermelding van het aantal personen voor het vervoer waarvan dit (deze) is (zijn) ingericht;

d. welke vergunning de aanvrager wenst met vermelding, indien een kleine- of een grote-autobusvergunning wordt verlangd, van de trajecten waarop hij de autobusdienst wenst uit te oefenen, en van de dienstregeling(en) of, zo dit niet volgens een dienstregeling zal geschieden, van de tijdstippen waarop de dienst dagelijks zal worden aangevangen en beëindigd.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen voorschriften worden gegeven omtrent de vorm en verdere inhoud van de aanvraag.

Artikel 6

1. De aanvraag wordt gedurende veertien dagen op het correspondentie-adres van de Commissie voor een ieder ter inzage gelegd. Van deze nederlegging geschiedt aankondiging door aanplakking aan dat adres.

2. Gedurende de termijn van veertien dagen kan een ieder schriftelijk bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning bij de Commissie inbrengen.

3. Na afloop van de termijn zendt de Commissie de aanvraag, vergezeld van haar advies en van de bezwaarschriften, indien deze zijn binnen gekomen, aan de minister van Vervoer en Communicatie.

4. De minister van Vervoer en Communicatie beslist binnen drie maanden op de aanvraag en brengt zijn beslissing ter kennis van de aanvrager.

Artikel 7

1. Een kleine-autobusvergunning en een taxivergunning kunnen worden verleend aan Nederlanders, geboren in Aruba, die hun feitelijke woonplaats op Aruba hebben, en aan Nederlanders, geboren buiten Aruba uit ouders, in Aruba geboren, die hun feitelijke woonplaats gedurende ten minste twintig jaren op Aruba hebben.

2. Een grote-autobusvergunning, een toerwagenvergunning, een ongeregeld-vervoervergunning en een vergunning als bedoeld in artikel 3, derde lid, kunnen worden verleend aan Nederlanders die voldoen aan de in het eerste lid gestelde eisen, en aan op Aruba gevestigde rechtspersonen waarvan het bestuur in zijn geheel bestaat uit Nederlanders, geboren in Aruba, die hun feitelijke woonplaats op Aruba hebben.

3. Een vergunning als bedoeld in het eerste lid, wordt slechts verleend, indien de vergunninghouder zelf als bestuurder van de autobus of de taxi zal optreden en de uitoefening van de autobusdienst of de exploitatie van de taxi voor hem het hoofdmiddel van bestaan zal zijn.

Artikel 8

De vergunning wordt verleend voor de duur van vijf jaren.

Artikel 9

De vergunning, verleend aan een rechtspersoon, luidt ten name van een door deze aangewezen natuurlijk persoon, die aansprakelijk is voor de naleving van de voorschriften dezer landsverordening.

Artikel 10

1. Aan de vergunning kunnen voorwaarden worden verbonden.
2. De vergunninghouder die zich niet of niet volledig houdt aan de voorwaarden, verbonden aan de vergunning, wordt geacht zonder vergunning te hebben gehandeld.

Artikel 11

1. De minister van Vervoer en Communicatie kan, de Commissie gehoord, de houder van een kleine-autobusvergunning of een taxivergunning toestemming verlenen zich onder zijn verantwoordelijkheid door een bij hem in dienstbetrekking zijnde bestuurder te doen bijstaan.
2. In geval van ziekte of andere bijzondere omstandigheden, waardoor de houder van een vergunning als in het eerste lid bedoeld, tijdelijk in de onmogelijkheid verkeert het motorrijtuig zelf te besturen, kan de minister van Vervoer en Communicatie, de Commissie gehoord, voor een bepaalde tijd aan een ander toestemming verlenen ten behoeve van de vergunninghouder als bestuurder van het motorrijtuig op te treden.
3. In de gevallen, bedoeld in artikel 15, eerste lid, en artikel 17, tweede lid, kan de minister van Vervoer en Communicatie afwijken van het bepaalde in artikel 7, derde lid, voor zoveel betreft de eis dat de vergunninghouder zelf als bestuurder van het motorrijtuig moet optreden.

Artikel 12

De vergunning wordt bij met redenen omkleed besluit van de minister van Vervoer en Communicatie geweigerd:

a. indien naar het oordeel van de minister van Vervoer en Communicatie de aanvrager niet voldoet aan de in artikel 7, eerste of tweede lid, gestelde, of niet zal worden voldaan aan de in het derde lid van dat artikel omschreven eisen;
b. indien naar het oordeel van de minister van Vervoer en Communicatie voldoende in de behoefte aan vervoer van de soort waarvoor de vergunning wordt gevraagd, is voorzien;
c. indien de aanvrager de gevraagde inlichtingen opzettelijk niet naar waarheid verstrekt.

Artikel 13

De vergunning kan bij met redenen omkleed besluit van de minister

van Vervoer en Communicatie worden geweigerd:
a. zo het betreft een aanvraag om een kleine- of een grote-autobusvergunning, indien naar het oordeel van de minister van Vervoer en Communicatie op het traject waarop de dienst zal worden uitgeoefend, voldoende in de vervoersbehoefte is voorzien;
b. indien de aanvrager reeds houder is van een vergunning.

Artikel 14

1. De vergunning kan op verzoek van de vergunninghouder bij met redenen omkleed besluit van de minister van Vervoer en Communicatie worden gewijzigd.

2. Het bepaalde in artikel 6 vindt op het verzoek om wijziging overeenkomstige toepassing, behoudens de bevoegdheid van de minister van Vervoer en Communicatie om op grond van de geringe betekenis van de gevraagde wijziging zonder terinzagelegging van het verzoek te beslissen.

Artikel 15

1. In geval van overlijden van de vergunninghouder of van ernstige gezondheidsredenen, waardoor de vergunninghouder naar het oordeel van een door de minister van Toerisme en Transport aan te wijzen geneeskundige in de blijvende onmogelijkheid verkeert om de vergunning te exploiteren kan de minister van Vervoer en Communicatie de vergunning, indien deze noodzakelijk is voor het levensonderhoud van het gezin waarvoor de vergunninghouder kostwinner of medekostwinner was, op een daartoestrekkend verzoek overschrijven op naam van een lid van het gezin.

2. Bij de overschrijving kunnen aan de vergunning andere of aanvullende voorwaarden worden verbonden.

Artikel 16

1. De vergunninghouder kan tot uiterlijk twee maanden vóór afloop van de geldigheidsduur van de vergunning schriftelijk vernieuwing bij de minister van Vervoer en Communicatie vragen.

2. Bij vernieuwing kunnen aan de vergunning andere of aanvullende voorwaarden worden verbonden.

Artikel 17

1. De vergunning vervalt van rechtswege:
a. bij het overlijden van de vergunninghouder, behoudens het bepaalde in het tweede lid;
b. indien de vergunninghouder niet meer voldoet aan de in artikel 7, eerste of tweede lid, gestelde eisen.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, kan de minister van Vervoer en Communicatie de vergunning op een daartoe strekkend verzoek nog gedurende ten hoogste drie maanden ten behoeve van één of meer leden van het gezin waarvoor de vergunninghouder kostwinner of medekostwinner was, van kracht doen blijven.

Artikel 18

De vergunning kan op verzoek van de vergunninghouder door de minister van Vervoer en Communicatie worden ingetrokken.

Artikel 19

De vergunning wordt bij met redenen omkleed besluit van de minister van Vervoer en Communicatie blijvend of voor een in dat besluit te bepalen termijn ingetrokken:

a. indien de vergunninghouder bij het aanvragen van de vergunning de van hem gevraagde inlichtingen opzettelijk niet naar waarheid heeft verstrekt;
b. indien de vergunninghouder niet heeft voldaan aan de bij het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 23 of 24, vastgestelde voorschriften met betrekking tot verzekering voor aansprakelijkheid jegens vervoerde personen en derden;
c. indien de rijvergunning van de vergunninghouder ingevolge het bepaalde in artikel 34 van rechtswege is vervallen.

Artikel 20

De vergunning kan bij met redenen omkleed besluit van de minister van Vervoer en Communicatie blijvend of voor een in dat besluit te bepalen termijn worden ingetrokken;

a. zo het betreft een kleine-autobusvergunning of een taxivergunning, indien niet meer aan de in artikel 7, derde lid, omschreven eisen wordt voldaan;
b. indien de vergunninghouder handelt in strijd met of niet nakomt de ingevolge deze landsverordening of de ter uitvoering daarvan vastgestelde landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, voor hem geldende voorschriften, onverminderd het bepaalde in artikel 19, onderdeel b;
c. indien de vergunninghouder handelt in strijd met of niet nakomt de bepalingen van de vergunning;
d. indien de vergunninghouder naar het oordeel van de minister van Vervoer en Communicatie langer dan zes maanden van de vergunning geen gebruik heeft gemaakt;
e. indien de vergunninghouder zich heeft schuldig gemaakt aan een strafbaar feit op grond waarvan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is of kan worden ontzegd;
f. indien de vergunninghouder gedurende vierentwintig achtereenvolgende maanden driemaal handelt in strijd met een bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorschrift.

Artikel 21

1. Het besluit tot intrekking van de vergunning vermeldt de dag waarop het in werking treedt. Tenzij de minister van Vervoer en Communicatie in bijzondere gevallen anders bepaalt, treedt het besluit niet in werking, voordat de termijn van beroep is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

2. Afschrift van het besluit wordt de belanghebbende bij aangete-

kende brief toegezonden of tegen gedagtekend ontvangstbewijs uitgereikt.

Artikel 22
(vervallen)

Hoofdstuk III

Voorschriften ten aanzien van het vervoer

Artikel 23

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ten aanzien van het vervoer met autobussen, taxi's en toerwagens en het ongeregeld vervoer voorschriften worden vastgesteld omtrent:
a. inrichting, deugdelijkheid, keuring, onderhoud en zindelijkheid van de motorrijtuigen;
b. verplichtingen van de bestuurder en ander in de motorrijtuigen dienstdoend personeel;
c. route, dienstregeling en vervoersvoorwaarden;
d. tarieven;
e. verzekering voor aansprakelijkheid jegens de vervoerde personen en derden;
f. verplichtingen van de vervoerde personen;
g. hetgeen verder in het belang van een veilig, ordelijk en behoorlijk vervoer in acht moet worden genomen.

Artikel 24

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ten aanzien van het verlenen van een vergunning tot het verhuren van verhuurauto's en verhuurmotorfietsen, regels worden vastgesteld omtrent:
a. deugdelijkheid, bescherming van de vervoerde personen, keuring en onderhoud;
b. verzekering voor aansprakelijkheid jegens de vergunninghouder, vervoerde personen en derden;
c. verplichtingen van de vergunninghouder ten aanzien van een deugdelijke administratie met betrekking tot de personen aan wie een verhuurauto of verhuurmotorfiets is verhuurd.

Artikel 25

1. Aan de vergunninghouder wordt vanwege de minister van Vervoer en Communicatie een vergunningsbewijs uitgereikt voor elk motorrijtuig dat door hem krachtens de vergunning zal worden gebruikt.

2. Het vergunningsbewijs vermeldt, behalve de omschrijving van het motorrijtuig waartoe het behoort, het kenteken. De vorm en verdere inhoud van het vergunningsbewijs, de geldigheidsduur, het tijdstip en de wijze van vernieuwing, overschrijving en inlevering worden geregeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

3. De vergunninghouder is verplicht zorg te dragen dat het vergunningsbewijs ter beschikking gesteld wordt aan de bestuurder van het motorrijtuig waartoe het behoort.

4. De bestuurder van het motorrijtuig is verplicht het vergun-

ningsbewijs op eerste vordering van de in artikel 37 bedoelde opsporingsambtenaren ter inzage af te geven.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder motorrijtuig mede verstaan verhuurmotorfiets.

Artikel 26

De bestuurder van een taxi vervoert in zijn motorrijtuig niet meer dan vijf personen, hemzelf niet meegerekend. Voor de toepassing van dit artikel geldt een kind dat de leeftijd van twee jaren nog niet heeft bereikt niet als een persoon.

Artikel 27

1. Het is de houder van een kleine-autobusvergunning, een grote-autobusvergunning, een taxivergunning of een toerwagenvergunning, alsmede de bestuurder van een autobus, taxi of toerwagen verboden hogere prijzen te vragen of aan te nemen, dan in de bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde tarieven is bepaald.

2. Het gestelde in het eerste lid is mede van toepassing op in autobussen of toerwagens dienstdoende conducteurs of conductrices.

Artikel 28

Het is de houder van een vergunning als bedoeld in artikel 3, derde lid, verboden een verhuurauto of verhuurmotorfiets te verhuren aan een persoon die de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, of die niet kan aantonen dat hij in het bezit is van een in Aruba geldig rijbewijs voor het besturen van de door hem te huren verhuurauto of verhuurmotorfiets.

Artikel 29
(vervallen)

Hoofdstuk IV

De rijvergunning

Artikel 30

1. Het is de bestuurder van een autobus, taxi of toerwagens verboden als zodanig op te treden zonder een geldige te zijnen name gestelde schriftelijke rijvergunning, afgegeven door of namens de minister van Justitie en Publieke Werken, bij zich te hebben.

2. De rijvergunning kan, wat autobussen betreft, worden afgegeven onderscheidenlijk voor kleine autobussen, grote autobussen en alle autobussen.

3. De vorm en inhoud van de rijvergunning, de geldigheidsduur, het tijdstip en de wijze van vernieuwing en inlevering worden geregeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

4. De bestuurder is verplicht de rijvergunning op eerste vordering van de in artikel 37 bedoelde opsporingsambtenaren ter inzage af te geven.

Artikel 31

1. De rijvergunning wordt slechts afgegeven, indien de aanvrager:
a. in het bezit is van een geldig rijbewijs;
b. de leeftijd van 25 jaren, doch nog niet die van 65 jaar heeft bereikt;
c. van goed zedelijk gedrag is;
d. bij een door of vanwege de Directeur Volksgezondheid ingesteld geneeskundig onderzoek geschikt is gebleken tot het besturen van een motorrijtuig van de soort als waarvoor de vergunning wordt gevraagd;
e. bij een vanwege de minister van Justitie en Publieke Werken ingesteld onderzoek blijk heeft gegeven voldoende op de hoogte te zijn met de bepalingen van deze landsverordening en de ter uitvoering daarvan vastgestelde landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, voor zover die van toepassing zijn op een motorrijtuig van de soort als waarvoor de vergunning wordt gevraagd.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, kan de rijvergunning, wanneer de aanvrager de leeftijd van 65 jaren heeft bereikt, telkens voor de duur van ten hoogste één jaar worden vernieuwd, mits uit een door of vanwege de Directeur Volksgezondheid ingesteld geneeskundig onderzoek, hetwelk niet eerder dan één maand voor de aanvrage is geschied, is gebleken dat de aanvrager geschikt is tot het besturen van een motorrijtuig van de soort waarvoor de vernieuwing wordt aangevraagd.

Artikel 32

De rijvergunning kan bij met redenen omklede beschikking van de minister van Justitie en Publieke Werken in het belang van de openbare orde, veiligheid en goede zeden worden geweigerd. Op gelijke wijze kan de rijvergunning mede worden geweigerd, indien de aanvrager zich binnen een tijdsverloop van vijf jaren onmiddellijk vóór de aanvrage heeft schuldig gemaakt aan een strafbaar feit op grond waarvan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd.

Artikel 33

De rijvergunning kan bij met redenen omklede beschikking van de minister van Justitie en Publieke Werken in het belang van de openbare orde, veiligheid of goede zeden blijvend of voor een in die beschikking te bepalen termijn worden ingetrokken. Op gelijke wijze kan de rijvergunning blijvend of voor een in de beschikking te bepalen termijn worden ingetrokken, indien de houder zich schuldig maakt aan een strafbaar feit op grond waarvan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen kan worden ontzegd, of gedurende twaalf achtereenvolgende maanden drie maal onherroepelijk is veroordeeld of vrijwillig heeft voldaan aan de voorwaarde, door de bevoegde ambtenaar van het Openbaar Ministerie krachtens artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba gesteld, ter zake van overschrijding van de maximumsnelheid of het op zodanige wijze rijden, dat hij daardoor gevaar voor anderen heeft doen ontstaan.

Artikel 34

De rijvergunning vervalt van rechtswege:
a. indien de houder de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen wordt ontzegd;
b. indien de houder onherroepelijk is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van meer dan één jaar.

Artikel 34a

Personen die door een autobus, taxi, toerwagen of motorrijtuig voor ongeregeld vervoer zijn vervoerd, zijn, tenzij voordat het vervoer aanving een ander moment van betaling is overeengekomen, verplicht onmiddellijk na afloop van dat vervoer de prijs volgens het geldende tarief aan de bestuurder van het motorrijtuig te betalen.

Artikel 34b

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd van een ieder die beroepsmatig personen vervoert:
a. alle inlichtingen te vragen;
b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
c. vervoermiddelen tot stilhouden te dwingen;
d. een motorrijtuig dat niet voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening wegverkeer gestelde voorschriften, of welker bestuurder niet voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde voorschriften, ter bewaring bij een der politiewachten te plaatsen, nadat gelegenheid is gegeven de passagiers naar hun bestemming te vervoeren.

3. Na de inbewaringstelling als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, wordt het motorrijtuig vrijgegeven, zodra door de rechthebbende op dat voertuig ten genoege van het hoofd van de met de uitvoering van deze landsverordening belaste dienst is aangetoond dat door dat voertuig of de bestuurder daarvan aan alle bij of krachtens deze landsverordening gestelde voorschriften wordt voldaan.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren.

5. Een ieder is verplicht aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren alle medewerking te verlenen, die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

HOOFDSTUK V

Aansprakelijkheid ten aanzien van passagiers

Artikel 34c

1. De houder van een vergunning als bedoeld in artikel 3, tweede lid, is aansprakelijk voor schade veroorzaakt door dood of letsel van de passagier, of voor schade veroorzaakt door geheel of gedeeltelijk verlies dan wel beschadiging van door de passagier vervoerde zaken ten gevolge van een ongeval dat in verband met en tijdens het vervoer aan de passagier is overkomen.
2. In afwijking van het eerste lid is de vergunninghouder niet aansprakelijk, voor zover het ongeval is veroorzaakt door een omstandigheid die een zorgvuldig vergunninghouder niet heeft kunnen vermijden en voor zover zulk een vergunninghouder de gevolgen daarvan niet heeft kunnen verhinderen.
3. Lichamelijke of geestelijke tekortkomingen van de bestuurder alsmede gebrekkigheid of slecht functioneren van het motorrijtuig, worden aangemerkt als een omstandigheid die een zorgvuldig vergunninghouder heeft kunnen vermijden en waarvan zulk een vergunninghouder de gevolgen heeft kunnen verhinderen.
4. Bij de toepassing van het tweede lid wordt slechts dan rekening gehouden met een gedraging van een derde, indien geen andere omstandigheid, die mede tot het ongeval leidde, voor rekening van de vergunninghouder is.

Artikel 34d

Het vervoer van personen met een motorrijtuig omvat tevens het in- en uitstappen.

Artikel 34e

Indien de vergunninghouder bewijst, dat schuld of nalatigheid van de passagier schade heeft veroorzaakt of daartoe heeft bijgedragen, kan de aansprakelijkheid van de vervoerder daarvoor geheel of gedeeltelijk worden opgeheven.

Artikel 34f

De in deze paragraaf bedoelde aansprakelijkheid is beperkt tot een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen maximum bedrag per gebeurtenis.

Hoofdstuk VI

Toezicht- en strafbepalingen

Artikel 35

1. Overtreding van of handelen in strijd met het verbod in artikel 3, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee

maanden of geldboete van de tweede categorie.

2. Degene die handelt in strijd met een gebod of verbod als bedoeld in de artikelen 25, derde of vierde lid, 26, 27, eerste lid, 28, 30, eerste of vierde lid 34a en 34b, vijfde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van de tweede categorie.

3. Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een gelijke overtreding onherroepelijk is geworden of vrijwillig voldaan is aan de voorwaarde, door de bevoegde ambtenaar van het Openbaar Ministerie krachtens artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba gesteld, wordt de op een feit gestelde hechtenis met de helft verhoogd of geldboete van de naasthogere categorie opgelegd.

4. Overtreding van een voorschrift, gesteld bij een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in artikel 23 of 24, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van de tweede categorie. De feiten, bij de hier bedoelde landsbesluiten strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 35a

1. Aan degene ten aanzien van wie door of namens de minister van Toerisme en Transport is geconstateerd dat hij niet heeft voldaan aan een aan hem bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichting, kan hetzij een bestuurlijke boete, hetzij een last onder dwangsom worden opgelegd. De oplegging geschiedt schriftelijk onder opgave van redenen.

2. De bestuurlijke boete is de bestuurlijke sanctie, inhoudende de onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom, gericht op bestraffing van de overtreder; de last onder dwangsom is de bestuurlijke sanctie, gericht op het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van een verdere overtreding of de herhaling daarvan.

3. De opgelegde bestuurlijke boete of last onder dwangsom staat in een redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang.

4. Tegen de oplegging van een bestuurlijke boete of een last onder dwangsom staat beroep open ingevolge de Landsverordening administratieve rechtspraak (AB 1993 no.45).

5. Het bestuursorgaan dat een bestuurlijke boete of een last onder dwangsom heeft opgelegd kan op verzoek van de overtreder de boete of de last intrekken, het bedrag daarvan verminderen of de looptijd van een last voor een bepaalde periode opschorten, ingeval te zijnen genoege is aangetoond dat het voor de overtreder onmogelijk is aan de overtreden voorschriften te voldoen.

Artikel 35b

1. Een bestuurlijke boete wordt opgelegd door of namens het hoofd van de overheidsdienst die met de uitvoering van deze landsverordening is belast. Zij bedraagt ten minste Afl.25,- en ten hoogste Afl. 500,- voor iedere overtreding.

2. Een last onder dwangsom wordt door of namens de minister van Toerisme en Transport opgelegd; zij bevat de termijn waarbinnen zij dient te worden uitgevoerd. Zij bedraagt ten minste Afl. 500,- en ten

hoogste Afl. 2500,- voor iedere overtreding.

Artikel 35c

1. Bij gebreke van betaling van een bestuurlijke boete of voldoening aan de last binnen de termijn, bedoeld in artikel 35b, tweede lid, kan de minister van Toerisme en Transport het bedrag van de boete respectievelijk de dwangsom, verhoogd met de op de invordering betrekking hebbende kosten, doen invorderen bij dwangbevel, tenzij ingevolge de Landsverordening administratieve rechtspraak bezwaar is gemaakt tegen oplegging van de boete of de last.
2. Een dwangbevel als bedoeld in het eerste lid, wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba.
3. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat tegen het dwangbevel verzet open door dagvaarding van de minister van Toerisme en Transport. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. De rechter kan op verzoek van de minister de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.
4. De bevoegdheid tot invordering van een bestuurlijke boete en een last onder dwangsom verjaart door verloop van zes maanden na de datum van oplegging van de boete of de datum waarop de last is verbeurd. De verjaring wordt geschorst door faillissement en door ieder ander wettelijk beletsel voor invordering.

Artikel 36

De feiten bij deze landsverordening strafbaar gesteld worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 37
(vervallen)

Artikel 38
(vervallen)

Artikel 39
(vervallen)

Hoofdstuk VI

Slotbepaling

Artikel 40

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening personenvervoer.